

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 219: Phàm Phu Chấp Trước, Trụ Pháp Tướng Sanh Phiền Nã

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 015)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phàm phu chấp trước, trụ pháp tướng sanh phiền não.】

Đây là nói về hàng phàm phu, mỗi một người đều than rằng: Ngày tháng trôi qua thật khổ sở, cuộc sống quá đổi gian nan! Nguyên nhân của cái khổ nằm ở đâu? Chính là ở ngay câu này, chính là vì quý vị đem những huyễn tướng này xem là thật, không biết rằng “*Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng*” (Phàm những gì có hình tướng, đều là hư vọng).

Quý vị cho rằng phàm những gì có hình tướng đều là chân thật, đây là quý vị đã nhìn sai rồi, quý vị đã nghĩ sai rồi, quý vị nhìn lầm rồi. Ở trong những vọng tướng này, quý vị liều mạng đi truy cầu, cứ luôn hy vọng có thể đạt được nó, có thể gìn giữ được nó, nào ngờ đâu tất cả đều là giả.

Đừng nói là người lớn tuổi, ngay cả người trẻ tuổi cũng chẳng được [bảo đảm]. Tôi đến nơi này, có một vài đồng tu có lòng tốt, mỗi ngày mua một tờ báo cho tôi xem. Tôi xem cái gì? Tôi toàn xem những bản cáo phó đăng từng trang lớn trên báo. Cáo phó ở bên này, mở đầu là bốn chữ lớn “*Kính Cáo Thân Hữu*”. Hai mươi, ba mươi tuổi ra đi rất nhiều!

Mạng người chỉ trong hơi thở. Mạng còn chẳng giữ nổi, quý vị còn có thể giữ được cái gì? Quý vị còn có thể chấp trước điều gì? Quý vị hãy thử nghĩ xem, quý vị có thể đạt được những gì?

Phật nói lời thật cho quý vị nghe thì quý vị không thích nghe, người ta gạt quý vị thì quý vị lại rất thích nghe. Tôi giảng kinh ở nước ngoài thỉnh chúng không đông như thế này, nhưng có một số người giảng kinh ở nước ngoài, nghe nói thỉnh chúng lên đến vài ngàn người, phải mua vé mới được vào nghe, một tấm vé hai mươi đô-la Mỹ. Giảng kinh gì vậy? Kinh Phát Tài.

Tôi nghe xong, gạt đầu thấy rất thú vị, người giảng kinh thì phát tài, người đến nghe thì phá tài. Bán vé! Ngay cả truyền thọ Tam Quy cũng định giá tiền, Quán Đảnh cũng có giá tiền, quán một lần bao nhiêu tiền, đều có giá cả hết.

Tôi ở một vài nơi tại Hoa Kỳ, có mấy người bạn bảo rằng: *“Thưa Pháp sư, Ngài phải định ra cái giá mới được, có giá tiền thì người ta mới đến! Ngài không định giá tiền thì chẳng có ai đến đâu.”* Điều này cho thấy xã hội hiện nay quá lạ, phản thường! Giảng đồ thật thì không nghe, quay đầu bỏ đi; giảng đồ giả để gạt họ thì ùn ùn kéo đến.

Cho nên những lời Phật nói với chúng ta, câu nào cũng đều là chân thật. Phàm phu vì sao lại có phiền não? Do chấp trước, ngày ngày khởi vọng tưởng.